U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Klubu lyžařů Kroměříž, z.s.**, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Okresním soudem v Kroměříži**, **Krajským soudem v Brně a Vrchním soudem v Olomouci**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Kroměříži pod sp. zn. 5 C 109/2015, o náhradu škody: žalobce **Klubu lyžařů Kroměříž, z.s.**, se sídlem V osikách 521/18, Praha 10, a žalovaného **Ing. J. B.**, zastoupeného Mgr. Miroslavem Michajlovičem, advokátem se sídlem Masarykovo náměstí 128/3, Kroměříž,

t a k t o :

Návrh s e o d m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 24. 2. 2017 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), se navrhovatel domáhal s odkazem na § 3 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., aby zvláštní senát rozhodl spor o věcnou příslušnost mezi Okresním soudem v Kroměříži a Krajským soudem v Brně ve věci žaloby o náhradu škody ve výši 2 000 000 Kč, vedené u Okresního soudu v Kroměříži pod sp. zn. 5 C 109/2015, a aby zároveň i přezkoumal usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 1. 2017, čj. Ncp 7/2017-125, kterým bylo pravomocně rozhodnuto, že k projednání a rozhodnutí předmětné věci je v prvním stupni příslušným okresním soudem podle § 9 odst. 1 o. s. ř., ve znění účinném ke dni podání žaloby, Okresní soud v Kroměříži.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Navrhovatel (jako žalobce) dne 22. 4. 2015 podal návrh, kterým se domáhal na žalovaném náhrady škody ve výši 2 000 000 Kč, již mu měl žalovaný způsobit jako předseda klubu (statutární orgán). Zároveň podal žádost o osvobození od soudních poplatků.

Usnesením Okresního soudu v Kroměříži ze dne 27. 4. 2015, čj. 5 C 109/2015-17, byl navrhovatel vyzván, aby odstranil nesrozumitelnost svého podání a nedostatečnost vylíčení skutkového stavu (skutek nebyl v návrhu dostatečně individualizován). Především

pak, aby navrhovatel uvedl, v čem konkrétně spočívá škoda ve výši 2 000 000 Kč, jakým způsobem byla škoda vyčíslena, kdy tvrzená škoda vznikla, jaké konkrétní povinnosti žalovaný porušil a jaká konkrétní škoda je důsledkem porušení té které povinnosti. Současně byl navrhovatel poučen o tom, že pokud vytknuté vady podání neodstraní ve stanovené lhůtě 20 dní od doručení usnesení, soud podání odmítne.

Navrhovatel na tuto výzvu relevantním způsobem věcně nereagoval.

Usnesením Okresního soudu v Kroměříži ze dne 10. 9. 2015, čj. 5 C 109/2015-30, nebylo navrhovateli přiznáno osvobození od soudních poplatků (výrok II.).

Proti tomuto usnesení Okresního soudu v Kroměříži ze dne 10. 9. 2015, čj. 5 C 109/2015-30, podal navrhovatel dne 30. 9. 2015 odvolání, které k výzvě soudu doplnil, a o kterém bylo rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Brně - pobočky ve Zlíně ze dne 25. 2. 2016, čj. 59 Co 405/2015-49 tak, že napadené usnesení Okresního soudu v Kroměříži bylo ve výroku II. potvrzeno s odůvodněním, že stran splnění podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků nebyla splněna druhá kumulativní podmínka, že se nejedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva, jelikož navrhovatel neodstranil ve lhůtě stanovené soudem vytknuté vady žaloby a ani nepožádal o ustanovení zástupce, který by mu případně byl nápomocen při odstranění vad podání.

Usnesením Okresního soudu v Kroměříži ze dne 9. 3. 2016, čj. 5 C 109/2015-52, byl navrhovatel vyzván k úhradě soudního poplatku, od jehož osvobození dne 14. 3. 2016 následně požádal, stejně jako o ustanovení právního zástupce.

Usnesením Okresního soudu v Kroměříži ze dne 29. 3. 2016, čj. 5 C 109/2015-57, bylo řízení zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku ve smyslu § 9 odst 1. zákona o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (výrok I.).

Proti tomuto usnesení Okresního soudu v Kroměříži ze dne 29. 3. 2016, čj. 5 C 109/2015-57, podal navrhovatel dne 15. 4. 2016 odvolání, které dne 18. 4. 2016 doplnil v tom smyslu, že vznesl zároveň i námitku věcné nepříslušnosti Okresního soudu v Kroměříži s tím, aby věc byla postoupena Krajskému soudu v Brně s odkazem na § 9 odst. 3 písm. g), h) [ve znění ke dni zahájení řízení správně písm. e), f)], o. s. ř.

Usnesením Krajského soudu v Brně - pobočky ve Zlíně ze dne 28. 6. 2016, čj. 59 Co 163/2016 88, bylo usnesení Okresního soudu v Kroměříži ze dne 29. 3. 2016, čj. 5 C 109/2015-57, zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení s odůvodněním, že nerozhodl-li soud prvního stupně o opakovaných žádostech navrhovatele o prodloužení lhůty k odstranění vad podané žaloby, pak za tohoto stavu nemohl přistoupit k vyměření soudního poplatku z vadného návrhu navrhovatele a za stavu, kdy tento nebyl uhrazen, samotné řízení zastavit. Dále odvolací soud v odůvodnění uvedl, že v této fázi řízení bez odstranění vytknutých vad podaného odvolání se nelze ani řádně vypořádat s námitkou věcné nepříslušnosti vzhledem k tomu, že mimo jiné ze žaloby nevyplývá, pro jaká jednání je navrhovatelem uplatňována odpovědnost na náhradu škody vůči žalovanému.

Usnesením Okresního soudu v Kroměříži ze dne 1. 8. 2016, čj. 5 C 109/2015-91, byl návrh navrhovatele na prodloužení lhůty k odstranění vad žaloby zamítnut (výrok I.). Stejně tak byla okresním soudem zamítnuta žádost navrhovatele na ustanovení zástupce k ochraně jeho zájmů (výrok II.).

Proti usnesení Okresního soudu v Kroměříži ze dne 1. 8. 2016, čj. 5 C 109/2015-91, podal navrhovatel dne 23. 8. 2016 v celém rozsahu odvolání a vznesl (opětovně) námitku věcné nepříslušnosti Okresního soudu v Kroměříži a navrhl, aby věc byla postoupena místně příslušnému Krajskému soudu v Brně.

Krajský soud v Brně - pobočka ve Zlíně usnesením ze dne 2. 11. 2016, čj. 59 Co 313/2016-112, odvolání navrhovatele směřující do výroku I. usnesení okresního soudu odmítl (výrok I.), ve zbytku napadené usnesení okresního soudu potvrdil (výrok II.).

V odůvodnění se k námitce navrhovatele o nedostatku věcné příslušnosti vyjádřil tak, že bez řádného doplnění opravy žaloby nedovoluje její nynější stav posoudit otázku věcné příslušnosti projednání sporu. Není totiž zřejmé, porušením jaké povinnosti a jakým jednáním by měl žalovaný založit nárok navrhovatele a případně tedy že by se tímto nárokem měl zabývat Krajský soud v Brně jako příslušný soud prvního stupně.

Podáním ze dne 20. 12. 2016 navrhovatel vznesl „námitku nedostatku věcné a místní příslušnosti dle § 104a odst. 1, 5 a návrh usnesení dle § 9 odst. 2 písm. e), f) o. s. ř.“, s tím, že má za to, že věcně a místně příslušným jeho věc projednat a rozhodnout je Krajský soud v Brně.

Okresní soud v Kroměříži postupem podle § 104a odst. 2 a odst. 5 o. s. ř. věc sp. zn. 5 C 109/2015 předložil nadřízenému Vrchnímu soudu v Olomouci, který dospěl k závěru, že vzhledem k tomu, že spolek je tzv. civilní korporací a je upraven zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, na rozdíl od obchodních korporací, jež upravuje zvláštní právní předpis, a to zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), nedopadá na něj § 9 odst. 2 písm. e) ani písm. f) o. s. ř., jelikož se vztahuje jen na obchodní korporace. Nestanoví-li zákon příslušnost krajského soudu pro řízení ve sporech mezi spolkem a členem jeho orgánu výslovně, uplatní se obecné pravidlo o příslušnosti okresních soudů. Proto Vrchní soud v Olomouci v usnesení ze dne 17. 1. 2017, čj. Ncp 7/2017-125, rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci vedené u Okresního soudu v Kroměříži pod sp. zn. 5 C 109/2015 jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy podle ustanovení § 9 odst. 1 o. s. ř., ve znění účinném ke dni podání žaloby (výrok I.), a věc bude tedy i nadále projednávána a rozhodována u Okresního soudu v Kroměříži (výrok II.).

Usnesením Okresního soudu v Kroměříži ze dne 2. 2. 2017, čj. 5 C 109/2015-127, byl návrh navrhovatele ze dne 22. 4. 2015 ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 o. s. ř. odmítnut (výrok I.), jelikož navrhovatel ani přes výzvu předsedy senátu neodstranil vady žaloby, bránící jeho řádnému projednání, protože navrhovatel ani nevymezil skutek, o kterém mělo být jednáno, nespecifikoval, jaké konkrétní povinnosti žalovaný porušil a jaká konkrétní škoda a kdy vznikla.

Proti usnesení Okresního soudu v Kroměříži ze dne 2. 2. 2017, čj. 5 C 109/2015-127, podal navrhovatel dne 24. 2. 2017 odvolání (které dne 16. 3. 2017 doplnil), o němž rozhodl Krajský soud v Brně - pobočka ve Zlíně usnesením ze dne 21. 6. 2017, čj. 59 Co 86/2017-170, tak, že odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně potvrdil (výrok I.).

Spolu s odvoláním podal navrhovatel dne 24. 2. 2017 i návrh zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., v němž se domáhá s odkazem na § 3 odst. 2 tohoto zákona, aby zvláštní senát rozhodl podle něj vzniklý spor o věcnou příslušnost mezi Okresním soudem v Kroměříži a Krajským soudem v Brně ve věci žaloby o náhradu škody vedené u Okresního soudu v Kroměříži pod sp. zn. 5 C 109/2015 a aby zároveň i přezkoumal usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 17. 1. 2017, čj. Ncp 7/2017-125, kterým bylo pravomocně rozhodnuto, že k projednání a rozhodnutí předmětné věci je v prvním stupni příslušným okresním soudem podle § 9 odst. 1 o. s. ř., ve znění účinném ke dni podání žaloby, Okresní soud v Kroměříži.

Zvláštní senát nejprve zkoumal, zda jsou dány podmínky, za nichž může o věci jednat a rozhodnout.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., se postupuje podle tohoto zákona při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou

a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy,
b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., je kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Podle § 3 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnout stala spornou.

Podle § 4 zákona č. 131/2002 Sb., se na řízení před zvláštním senátem přiměřeně užijí ustanovení části třetí hlavy první soudního řádu správního (zákona č. 150/2002 Sb.) [dále jen „s. ř. s.“].

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.

Podle § 7 odst. 1 o. s. ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Podle § 104a odst. 1 o. s. ř. věcnou příslušnost zkoumá soud kdykoli za řízení.

Podle § 104a odst. 2 o. s. ř. platí, že má-li okresní nebo krajský soud za to, že není věcně příslušný, předloží věc se zprávou o tom svému nadřízenému vrchnímu soudu, jestliže věc podle jeho názoru náleží do věcné příslušnosti okresních, krajských nebo vrchních soudů, popřípadě soudů zřízených k projednávání a rozhodování věcí určitého druhu, nebo Nejvyššímu soudu, jestliže věc podle jeho názoru náleží do věcné příslušnosti Nejvyššího soudu. Účastníci řízení mají právo se k tomuto postupu a k soudem uváděným důvodům vyjádřit. Vrchní soud (Nejvyšší soud) pak rozhodne, které soudy jsou k projednání a rozhodnutí věci příslušné v prvním stupni, není-li sám věcně příslušný.

Podle § 104a odst. 5 o. s. ř. se obdobně podle odstavců 2 až 4 postupuje, namítne-li nedostatek věcné příslušnosti soudu účastník řízení.

V předmětné věci v návrhu na zahájení kompetenčního sporu ze dne 24. 2. 2017 vznesl navrhovatel námitku věcné nepříslušnosti Okresního soudu v Kroměříži s tím, že podle jeho názoru na věc dopadá § 9 odst. 2 písm. e), f) o. s. ř., a věc by tak měl v prvním stupni rozhodnout Krajský soud v Brně.

Obsah podání navrhovatele ze dne 24. 2. 2017 nelze podřadit pod citované ustanovení § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 131/2002 Sb., neboť nejde o návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu.

Z obsahu spisu vyplývá, že Okresní soud v Kroměříži svou pravomoc nijak nepopřel a ve věci (byť pouze procesně) rozhodl; jeho rozhodnutí potvrdil i odvolací soud. Navíc, i kdyby k popření pravomoci došlo, nejednalo by se o kompetenční spor mezi soudem v občanskoprávním řízení a soudem ve správním soudnictví. Pro úplnost je třeba dodat, že se nejedná se ani o spor o věcnou příslušnost ve smyslu § 104c odst. 2 o. s. ř.

Námitka věcné nepříslušnosti se totiž v dané věci týká soudů rozhodujících v občanském soudním řízení podle § 7 odst. 1 o. s. ř., o které již navíc postupem ve smyslu § 104a odst. 2 a odst. 5 o. s. ř. pravomocně rozhodl Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 17. 1. 2017, čj. Ncp 7/2017-125.

Jelikož zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu existujícího ke dni, kdy o věci rozhoduje (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS), je rozhodné nejen to, že kompetenční spor vznikl, ale také to, že trvá ke dni jeho rozhodování zvláštním senátem.

Výše uvedená podmínka však v daném případě splněna není, zjevně proto, že v době zahájení řízení o kompetenčním návrhu tu chybělo rozhodnutí, jímž by kterákoliv strana kompetenčního sporu (soudy) popřela svoji pravomoc ve věci rozhodnout.

V souladu se shora uvedeným je nepochybné, že v souzené věci v době podání návrhu na rozhodnutí kompetenčního sporu nebyl žádný kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Zvláštní senát proto návrh odmítl, a to za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. prosince 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu
(řádná dovolená)

v zast. JUDr. Michal Mazanec
člen senátu